ZUSAMMENGESETZTE HANDSCHRIFT: HRABANUS MAURUS. TURGOTUS DUNELMENSIS. PS. ORIGENES. HERIGERUS LOBIENSIS. RATRAMNUS CORBIENSIS. IOHANNES CASSIANUS

12. Jh. Seite 38r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36524
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

aliqua uulnerū suōr uestigia in carne quib quā uis terre
nū corpus p multo fissime contumescat. tamen si tyriace
remediū. aut illa salutariū uerbōr medela. aliquis pe
rmissim carminū diuinōr incantator admouerit. ad p
petuā animē mortē p nicies uirulenta non p uenit.
Inuidie aū quasi a regulo serpente effusū uirus. u
tam ipsius religionis ac fidei. priusquā uulnī in corpore
sentiat excludit. Non enī aduersus hominē s; plane ad
uersus deū blasphemis extollit. q nihil infrē aliud nisi
bonū meritū carpens. n hominis culpā. s; da tantū reprehen
dit. Hec q illa sursū germinans amaritudinis radix. que se
erigens ad supna. in contumeliā ipsis quibona homini
confert tendit auctoris; Hec quēquā moueat. qd dis missurū
se serpentes regulos. qui eos quōr criminib offendit mordeant
cōminantur. Iam lucē certū ē deū auctorē inuidie ē n posse
equū tam ē diuino dignū iudicio ē. ut dum bona data
humilib conferunt. supbis ac repbis denegant. eos qui secōm
aplm tradi in repbum sensū merent. quasi a ipso missa p
ficiat ac consumat inuidia. sedm illud. ipsi me ademula
tionē irritauerūt in non deū. ē ego ademulationē inducā
eos in non gentē. Hāc beat piamon desiderīū nrm de
primis cenobii scolis. ad sedm anachoreseos gradū tende
re cupientes. disputatione ardenti inflammauit. nā
primordia solitarie cōmorationis. cui scientiā postea
sumus scribi pleniusassecuti. ipso pmū imbuente
pcepimus. Explicit collatio Piamonis de
tribus generibus monachorū. In Cipiuit
Capitulis Iohis. De fine cenobite. et heremite.

i De cenobio abbatis pauli ē impacientia cuida fris.
ii De humilitate abbatis iohis ē interrogatione nra. Ipsi plina
iii Responsio abbatis iohis cur reliquisset heremum. Qi
iiii De uirtute p dicti senis quā in anachoretica exercuit dis